

autorisationsordning. Derfor tilsigter lovforslaget også at imødekomme en erhvervsvirksomhedsinteresse. Det er altså både borger- og forbrugerbeskyttelse og en varetagelse af en lille erhvervsgruppes interesse i at få ordnede forhold.

Flere ordførere har henvist til, at vi med dette forslag ikke løser alle vanskeligheder ved inddrivelse af private fordringer, og har henvist til, at småsagsudvalget måske på mange måder er den løsning, som på lang sigt skal bruges til at sikre, at kreditorer har mulighed for at få bedre betingelser for at inddrive deres fordringer. Det er jeg enig i, og derfor forventer jeg mig også meget af det arbejde, der påløber i småsagsudvalget, og ser frem til, at udvalget får færdiggjort sit arbejde inden sommerferien, så det vil være muligt for regeringen – forhåbentlig i efteråret og i hvert fald i den kommende folketingssamling – at komme med et konkret udspil på baggrund af det forslag, som måtte komme fra småsagsudvalget.

Hr. Erling Oxdam, som var – om jeg så må sige – en af kritikerne over for overhovedet at lave en autorisationsordning, har jeg svaret, og her ligger min argumentation helt på linje med hr. John Vinther fra Det Konservative Folkeparti.

Så var der fra hr. John Vinther et spørgsmål om, hvorfor der er en undtagelse for at møde op om lørdagen. Det har jeg siddet og prøvet at finde et godt argument for – ikke for at starte op i en helt ny lukkelovsdebat – og jeg må her under førstebehandlingen indrømme, at ud over det, som fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, og det, som i øvrigt fremgår af de høringssvar, vi har fået også fra Forbrugerrådet, så har jeg ikke et færdigt svar, ud over at der er tale om et balanceret forslag mellem på den ene side borgernes interesse i at kunne være på deres private bopæl uden at skulle rødes på dørene og på den anden side kreditorernes interesser. Vi har vi anden lovgivning, der regulerer det, både dørsalgsloven og nu altså også inkassovirksomhedslovgivningen.

Men hvorfor nu ikke lørdag? Jeg synes da, det er et spørgsmål, som vi skal tage op under udvalgsbehandlingen, hvor vi kan se nærmere på, om det er det, der skal til, for at vi kan få et meget bredt grundlag for en vedtagelse af lovforslaget. Men lad os nu se. Vi har fra Justitsministeriets side forsøgt at give det den balance, som der er tale om.

I øvrigt vil jeg slutte med at sige tak til de øvrige ordførere for den meget positive modtagelse, hvor både hr. Bjørn Elmquist og fru Anne Baastrup jo gav deres uforbeholdne tilslutning til vedtagelse af lovforslaget.

Hr. Tom Behnke var også inde på spørgsmålet om, hvorvidt dette er nødvendigt, men endte op med den konklusion, at hvis vi under udvalgsbehandlingen på nogle enkelte områder kunne finde frem til et kompromis, så stod også Fremskridtspartiet bag lovforslaget. Det er Fremskridtspartiet meget velkommen til. Lad os under udvalgsbehandlingen se på de konkrete sager, som blev rejst af hr. Tom Behnke.

Også en tak til hr. Bruno Jerup for tilslutning fra Enhedslistens side. Også her er der et positivt syn på, at vi ved en senere lejlighed skal se på småsagsudvalgets arbejde. Og også tak til fru Sonja Albrink for tilslutningen. Jeg ved ikke, om det kan lykkes at få Dansk Folkeparti med, men forsøget skal da ikke være fuldstændig uprøvet. Det vil vi se på under en udvalgsbehandling.

Tak for en positiv modtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 133: Forslag til lov om ændring af lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien og retsplejeloven. (Revision af psykiatriloven).

Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 19/12 96).